

Uchwała Nr 16/19/VIII
Naczelnej Rady Lekarskiej
z dnia 22 marca 2019 r.

**w sprawie przyjęcia projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach lekarza
i lekarza dentysty oraz ustawy o działalności leczniczej**

Na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 o izbach lekarskich (Dz.U. z 2018 r., poz. 168 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się projekt ustawy o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, oraz ustawy o działalności leczniczej. Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchyla się uchwałę Naczelnej Rady Lekarskiej Nr 6/17/VII z 10 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 2 kwietnia 2019 r.

SEKRETARZ

Marek Jodłowski

PREZES

Andrzej Matyja

Załącznik do uchwały NRL

Nr 16/19/VIII z 22 marca 2019 r.

Ustawa z dnia ...

o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz ustawy o działalności leczniczej

Art. 1. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2018 r. poz. 617) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53

1. Lekarz, lekarz dentysta wykonujący praktykę lekarską, z wyjątkiem indywidualnej praktyki lekarskiej wyłącznie w miejscu wezwania, indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej wyłącznie w miejscu wezwania, indywidualnej praktyki lekarskiej wyłącznie w zakładzie leczniczym na podstawie umowy z podmiotem leczniczym prowadzącym ten zakład lub indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej wyłącznie w zakładzie leczniczym na podstawie umowy z podmiotem leczniczym prowadzącym ten zakład, może zatrudniać:
 - 1) lekarza, lekarza dentystę w celu odbywania przez niego stażu podyplomowego, szkolenia specjalizacyjnego, stażu kierunkowego lub szkolenia w celu uzyskania umiejętności z zakresu węższych dziedzin medycyny lub udzielania określonego świadczenia zdrowotnego, w przypadku prowadzenia odpowiednio stażu podyplomowego, szkolenia specjalizacyjnego, stażu kierunkowego lub szkolenia w celu uzyskania umiejętności z zakresu węższych dziedzin medycyny lub udzielania określonego świadczenia zdrowotnego,
 - 2) lekarza, lekarza dentystę w celu zastępstwa w przypadku czasowej i przemijającej niezdolności do pracy,
 - 3) lekarza, lekarza dentystę w celu udzielenia określonego świadczenia zdrowotnego,
 - 4) poza przypadkami opisanymi w pkt. 1-3, jednego lekarza, lekarza dentystę w ramach stałej współpracy.
2. Lekarz, lekarz dentysta, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do poinformowania organu prowadzącego rejestr o zatrudnieniu lekarza, lekarza dentysty.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190 z późn. zm.) w art. 18 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Lekarze prowadzący grupową praktykę lekarską, będący wspólnikami albo partnerami spółki, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. b, muszą spełniać warunki, o których mowa w ust. 1 albo 2.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Celem ustawy jest umożliwienie lekarzom wykonującym praktyki lekarskie, w tym praktyki grupowe, zatrudniania innych lekarzy w sytuacjach określonych w projektowanym art. 53 ust. 1 pkt 1-4. W grupowej praktyce lekarskiej możliwością zatrudnienia innych lekarzy w sytuacjach określonych w art. 53 ust. 1 pkt 1-4 powinien dysponować każdy wspólnik.

Proponowane zmiany ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz ustawy o działalności leczniczej są ściśle powiązane problemem niewystarczającej od lat liczby miejsc akredytowanych do szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinach stomatologicznych. W polskim systemie ochrony zdrowia funkcjonuje dużo więcej praktyk stomatologicznych, niż podmiotów leczniczych z zarejestrowaną komórką organizacyjną związaną z udzielaniem świadczeń stomatologicznych. Praktyki lekarskie (szczególnie indywidualne) są zbyt małymi przedsiębiorstwami, aby mogły w większym niż dotąd stopniu uczestniczyć w kształceniu podyplomowym. Mało prawdopodobne jest, aby praktyka organizowała *ad hoc* na 3-4 lata nowe stanowisko pracy na potrzeby szkolenia specjalizacyjnego (dodatkowa przestrzeń w ambulatorium, wyposażenie, zaplecze techniczne, liczba stałych pacjentów). To dodatkowe stanowisko w praktyce dentystycznej musi być już utworzone wcześniej i odpowiednim do tego bodźcem byłoby uprawnienie praktyk do zatrudniania jednego stałego współpracownika.

Ponadto, w obecnym brzmieniu przepis art. 53 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty jest niespójny poprzez:

- wyłączenie opisane w ust. 4, dotyczące indywidualnych praktyk lekarskich wykonywanych wyłącznie w miejscu wezwania precyzyjnie uprawnieniu, jakie temu rodzajowi praktyk nadaje ust. 1,
- ograniczenie w ust. 1 charakteru czynności zatrudnionych osób niebędących lekarzami jedynie do czynności pomocniczych, które koliduje (przynajmniej w stomatologii) z uprawnieniem np. higienistek stomatologicznych do wykonywania pod nadzorem lekarza niektórych świadczeń zdrowotnych,
- bezzasadne różnicowanie pod względem możliwości zatrudnienia osób niebędących lekarzami do wykonywania czynności pomocniczych sytuacji indywidualnych i grupowych praktyk lekarskich (grupowa praktyka lekarska nie jest wymieniona w ust.1),
- brak wystarczającego uzasadnienia dla sytuacji, w której lekarz wykonujący indywidualną praktykę może zatrudnić nieograniczoną liczbę stażystów, rezydentów bądź osób odbywających inne szkolenia, a nie może zatrudnić choćby jednego stałego asystenta, bądź osoby zastępującej lekarza w przypadku niezdolności do pracy.

W ocenie projektodawcy wykorzystanie przez lekarzy i lekarzy dentystów dodatkowych uprawnień do zatrudniania lekarzy, lekarzy dentystów nie grozi utratą charakteru indywidualnej praktyki. Obecnie „praktyka” to cały zestaw składników typowego przedsiębiorstwa, to również marka, jaką ma na lokalnym rynku medycznym. To procedury w zakresie samodoskonalenia, marketingu i budowania dobrych relacji z pacjentami. Przydzielenie części zadań współpracującemu lekarzowi (nawet młodszemu i niespecjaliście) nie pozbawia wykonanej przez niego usługi walorów charakterystycznych dla całej praktyki, której indywidualny rys nadaje jej kierownik.

Postulowana zmiana w art. 18 ust. 7 ustawy o działalności leczniczej jest w części konsekwencją zmiany w ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentysty. Obecne brzmienie przepis art. 18 ust. 7 ustawy o działalności leczniczej jest niespójne z aktualnym brzmieniem

art. 53 ust. 2 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, gdyż wyklucza udzielanie świadczeń w ramach grupowej praktyki lekarskiej przez innych lekarzy niż będących wspólnikami spółki prowadzącej grupową praktykę lekarską.